

Filmařská 16 - Příběh Gerharda Matuschky (přepis audio záznamu)

Tady kousek od vstupu do Filmových ateliérů Barrandov, vás zaujme velmi zvláštní, dlouhá, přízemní, hojně prosklená stavba. Svým tvarem kopíruje velký oblouk, který vytváří Filmařská ulice. Tou stavbou jsou rozlehlé voliéry pro papoušky pana Matuschky. A za nimi v zahradě s bazénem stojí vila Filmařská 16, kterou si nechal postavit kadeřník. Zajímá Vás, kdo byl ten kadeřník? A jak si to vše mohl dovolit, v době nastupující normalizace po sovětské okupaci na počátku sedmdesátých let minulého století?

Gerhard Matuschka byl syn sudetských Němců odsunutých z Nového Jičína. Byl mimořádně pracovitý, talentovaný a podnikavý člověk. Za hlubokého socialismu však podnikatelem být nesměl. Nicméně jako na Slovensku vyučený kadeřník a zaměstnanec Komunálních služeb se dokázal prosadit i v této pro podnikání nepříznivé době.

Pětkrát vyhrál mistrovství Československa v kadeřnické tvorbě a tak se stal vedoucím vyhlášeného kadeřnictví v ulici Ve smečkách. Brzy se jeho klienty staly televizní hlasatelky, zpěvačky, včetně tehdy nejpopulárnějších Marty Kubišové a Heleny Vondráčkové či herečky v čele s Janou Brejchovou. Mnohé z nich pak za ním jezdily i sem do vily na Barrandov.

Gerhard Matuschka byl také schopný organizátor. Pořádal mezinárodní kadeřnické festivaly, na které jezdily i špičky ze Západu. Takto získával důležité kontakty. Vzhledem k německé národnosti, kterou měl po rodičích, mohl jezdit do zahraničí i bez výjezdní doložky a kontakty na Západě využít. Při svých turné po Evropě organizoval předváděcí akce pro Wellu, Schwarzkopf a další západní firmy. Tím, čím byl na konci šedesátých a počátku sedmdesátých let Karel Gott mezi zpěváky, tím byl Gerhard Matuschka mezi kadeřníky.

Čas, který nevěnoval kadeřnictví, věnoval své největší vášni. Tou byl chov papoušků, jejich šlechtění a také obchodování s nimi. To obchodování ovšem tenkrát nemohlo mít formu podnikání jako dnes. Stejně tak tabulkové platy vedoucích kadeřnictví nebo komunálních služeb nebyly valné. Přesto jeho majetkové poměry byly na hony vzdáleny od možností většiny obyvatel. Ani to mu ale nezabránilo, aby se v roce 1979 rozhodl odstěhovat do Německa. Jeho německý původ mu umožnil to udělat legální cestou. V Praze opustil své prominentní zákaznice a na Barrandově ve Filmařské ulici po něm zůstala vila s bazénem a opuštěnými voliérami pro papoušky.